

SD-Kuriren

NR 26 1996 Pris 20:-

**Michael Alonzo –
Årets Svensk?!**

**Olof Palme –
Hjälte eller
landsförrädare?**

**Sverige –
Platsen för
nästa inbördeskrig?**

**Svensk ungdom –
Sveriges framtid!**

Ja, så har då ett nytt år börjat, med allt vad det kommer att föra med sig i form av myndighetsmissbruk och diverse skandaler och "affärer"

Moderaten Per Unkel, som var en av dem som hårdast angrep Mona Sahlin, har nu själv råkat i blåsväder. Han har använt statens (Skattebetalarnas – alltså dina och mina) pengar för att betala privata utgifter. Han försvarar sig med att reglerna är sådana och att han har gjort enligt reglerna! Har man bara gjort enligt reglerna, är det följaktligen riktigt att stjäla av oss skattebetalare!

Moral – vad är det?

Ingen har väl undgått familjerna Sincari från Åsele. Det senaste i "affären Sincari" är en annons i en turkisk dagstidning som talar om att fäderna är efterlysta för att de är PKKare. Annonsen användes av advokaten som "bevis" för att familjen är förföljd. Påståendena att annonsen kunde vara falsk viftades bort och snyftvalsens körde igång igen.

"Problemet" var bara att en journalist på TV lyckades gräva fram originalnumret av tidningen. Givetvis fanns inte den påstådda annonsen där – det fanns ett sportreferat!

Hur var det förresten med ambassadrapporten om att familjerna hade med sig 500 000 kronor? Det tystades snabbt ner med kommentaren att det hela var ett missförstånd!

Betänk också att familjen från början påstod att de inte var från Turkiet! Hade de uppgett Turkiet hade de inte fått stanna överhuvudtaget.

Sincaris är ett utmärkt exempel på "ekonomiska flyktingar". Hur länge ska denna familj få valsa runt i massmedia innan förståsigpåarna förstår att familjen inte har här att göra.

Sincari – Stanna i Turkiet!

I detta nummer:

Ledarens ledare.....	3
Vart är Sverige på väg?.....	4-5
En ny flyktingpolitik.....	6
Sveriges framtid.....	7
Olof Palme – Vem var det?.....	8-9
SOU och SD.....	10
1995 års utmärkelser.....	11
Det var då – Ukraina 1708.....	12
Insändarsidan.....	13
Utrikesnotiser.....	14
Partibutiken.....	15

SD-KURIREN

– Tidningen som kämpar för Dig –

SD-KURIREN NR 26-1996

Skriv till SD-Kuriren

Redaktionen tar tacksamt emot pressklipp eller synpunkter på innehållet. Anteckna datum på eventuella pressklipp och ange vilken tidning de kommer ifrån. SD-Kuriren tar även emot manus till artiklar. Bifoga gärna foton (som du själv tagit, tillsammans med din artikel). Vi kan tyvärr ej returnera insända manus.

Stöd SD-Kuriren

SD-Kuriren är i stort behov av ekonomiska bidrag för att ständigt kunna utvecklas. Vi är tacksamma för alla bidrag, stora som små. Använd alltid Sverigedemokraternas postgiro: 23 45 65-0 och skriv "Tidningsfonden" på talongen.

Prenumerera på SD-Kuriren

Du prenumererar på 6 nummer för 120 kronor som insättes på Sverigedemokraternas postgiro. Märk talongen "6 nr SDK".

Innehållet i SD-Kuriren

Innehållet behöver inte alltid överensstämma med Sverigedemokraternas officiella ståndpunkt. **Ansvarig utgivare:** Lars Emanuelsson. **Redaktion:** Mikael Jansson, Patrik Lindgren, Jimmy Windeskog. **Omslag:** Teckning av Åke O. **Adress:** SD-Kuriren, Box 200 85, 104 60 STOCKHOLM. **Tel:** 08-641 20 11. **Fax:** 08-643 92 60. **Postgiro:** 23 45 65-0. Eftertryck tillåtes endast om källan anges tydligt med fullständig adress. SD-tryck, Sthlm, mars 1996. ISSN 0284-6861.

Mikael Jansson har ordet!

Patrioter!

Landets nuvarande regering ger ett mycket förbryllat intryck inom de flesta viktiga verksamhetsfält. Deras ideologiska grundsatser som formades på 1800-talet har resulterat i ett fiasko. Ändå är socialdemokratin den röda gren som varit mest lyckosam, anarkisterna har aldrig lyckats bära ett samhälle och kommunisterna är på fallrepet (Kuba och Nordkorea). Den Svenska socialdemokratis seghet beror till en stor del på de unikt starka förutsättningar som Sverige en gång hade. Nåväl, till slut avslöjar ändå historien själv hur funktionsdugligt ett parti är.

Sveriges ekonomis tragiska utveckling samt misslyckandet med det mångkulturella experimentet är de allvarligaste misslyckandena. Flera inlägg i den ekonomiska debatten, har gjorts av s-ledningen som pekat i olika riktningar de senaste åren. Opinionsbildande hänsynstaganden verkar snarare ha utgjort bakgrunden, än den ekonomiska verkligheten. Dryga året före valet 1994 tråkade s i opposition den borgerliga regeringen för att den gjorde besparingar i statens utgifter, sådana var manifestationer av ondska och ledde enbart till lägre inhemsk efterfrågan. Vi vet alla hur det gick. När s kom i regeringsställning utökades besparingsprogrammet ytterligare. Den 20 april 1995 lovade

Ingvar Carlsson i Aftonbladet att statsskuldens andel av BNP skulle stabiliseras under 1996. En ökning av den privata konsumtionen förklarades vara motorn. Kommer detta löfte att hålla? Nej, knappast.

Socialdemokraterna har spruckit moraliskt nu när det gäller att städa upp, strama upp och ta konsekvenserna av en tidigare politik, snarare än att reformera och "pytsa ut" pengar. Olika karaktärstyper grupperar sig kring de två olika lägren; traditionalister och förnyare. Fina ord, men det förra står i det här fallet för oförmågan att urskilja realiteter och det senare för en orientering bort från det egna partiets grundpositioner. Det är inte konstigt att väljarsviktet sviktar och att profileringen går dåligt. Desto lättare har vi Sverigedemokrater att finna vår profil. Utvecklingen löper den väg vi varnat för. Ingenting vi tidigare hävdade har visat sig vara vesäntligt fel. Vårt parti har ett klart existentiellt utrymme och gott om utrymme att växa.

Flera sakfrågor för sig, och dem tillsammans ännu mer, motiverar varför en väljare ska lägga vår valsedel i kuvertet.

SDs ordförande Mikael Jansson

Vilket riksdagsparti vill:
att import av kosher- och halal-slaktat kött skall förbjudas?

att grova förbrytare som förbrukat tre chanser till återanpassning skall sättas i straffarbete för resten av livet (livstid!)?

att främmande invandrare som invandrat efter 1970 skall repatrieras i den takt situationen i hemlandet tillåter?

att Sverige lämnar EU, utan att för den sakens skull sätta banden med västerlandet i andra hand, som v(pk) och mp gör?

att inga bygglov beviljas för moskéer?

Våra idéer har tiden för sig. När pendeln slutat slå mellan känslolös, rå kapitalism och omstörtande marxism kommer de evigt konstruktiva värdena, familj och folk, att öka i betydelse.

Mikael Jansson

Jugoslavien - inbördeskrig.

Sri Lanka - inbördeskrig.

Sverige - inbördeskrig nästa?

Sri Lanka (fd. Ceylon) ligger som de allra flesta vet i Indiska oceanen strax söder om det Indiska fastlandet. Befolkningen består huvudsakligen av Lankeser, och ett ursprungligt folk vid namn Vedda. Under britternas kolonialstyre på 1800-talet importerade britterna Tamiler ifrån den sydindiska delen Tamil Nadu, för att få arbetskraft till sina teplantager på ön.

Tamilerna bosatte sig huvudsakligen på den nordöstra delen av ön, där de snart kom att bli en majoritet. 1983 startade de en väpnad gerillarörelse med namnet Tamilska Eelams befrielsetigrar (LTTE), med Vellupilai Prabhakaran som ledare, för att med vapen i hand bekämpa centralregeringen i Colombo. Allt i syfte att på den nordöstra delen av ön bilda en egen stat, med staden Jaffna som huvudstad. Inbördeskriget har sedan dess kostat ca 40 000 människors liv, hundratusentals människor har drivits på flykt och ekonomin har vållats enorm skada.

Jag ska inte gå in på detaljer rörande de senaste årens inbördeskrig här, utan nöjer mig med att dra en jämförelse med Sverige. I dagens Sverige består befolkningen på 8,7 miljoner,

av 10-15% invandrare och flyktingar av första och andra generationen.

Vad är det som säger att situationen i Sverige inte kommer att se likadan ut som i dagens Sri Lanka om 30 år?

Jag kan mycket väl tänka mig en situation där Sveriges alla muslimer i besvikelse över att inte få komma in i det Svenska samhället, (av den enkla

Jag kan precis se det framför mig, allt fler muslimer flyttar från fastlandet till Gotland. Den ena moskén efter den andra växer upp som svampar ur jorden, och att muslimerna sakta men säkert tränger undan den ursprungliga befolkningen. De utropar en självständig muslimsk stat med flagga och allt, och tvingar de få återstående Gotlänningarna ner i små båtar för att lämna ön. Då vaknar plötsligt det som återstår av en Svensk regering, inleder förhandlingar som naturligtvis inte leder någon vart, förklarar den nya staten krig, och skickar militär trupp till ön med syftet att återta den.

Vi kanske får se ett långvarigt blodigt krig, som kommer att kosta många unga Svenska män och kvinnor livet. Vi kanske lyckas återta Gotland och åter göra det Svenskt, bara för att i nästa stund få se muslimerna och afrikanerna i Skåne göra samma sak. Den gången lyckas vi kanske inte ta tillbaka Skåne, och vi får kanske höra liberaler och socialdemokrater i riksdagen säga att de har rätt att få en egen stat. Eftersom nu Svenskarna har behandlat dem så illa att de vill bo i ett eget land. Och Sverige är ju stort! Jämfört med de överbefolkade

anledningen att Svenskarna inte vill ha dem här!) över att gå arbetslösa, att bo i invandrarghetton som Tensta, Hammarkullen, Rosengård o.s.v. går samman för att bilda en muslimsk stat på Gotland, med Visby som huvudstad.

länderna i central- och sydeuropa är ju Sverige närmast att betrakta som en avfolkningsbygd.

Detta scenario är inte på något sätt otänkbart, utan är en fullt möjlig utveckling i ett framtida Sverige.

Bråken mellan invandrarungdomar och Svenskar ökar, och blir värre för varje dag som går.

De händelser som har inträffat i Trollhättan, Vålberg och Örbyhus, är bara en början.

Unga Svenska män blir knivhuggna och nedslagna, och unga Svenska kvinnor blir våldtagna. Det faktum att utländska medborgare idag är kraftigt överrepresenterade i brottsstatistiken, är något som länge förtigits av Svenska massmedia. Liksom det alltjämt förtigs hur stora de verkliga kostnaderna för flyktingmottagandet verkligen är.

Inbördeskriget i fd. Jugoslavien var ingen tillfällighet, det var en direkt följd av att man i ett och samma land hade blandat samman olika folk, religioner och etniska grupper. De krig som nu tack och lov är över, har kostat över 200 000 människor livet, och 50-60 000 kvinnor har blivit våldtagna av fiendesidans soldater. För att nu inte nämna alla de miljoner flyktingar inom och utom fd. Jugoslavien som har blivit följden av inbördeskriget.

Vi har där verkligen fått se frukterna av det mångkulturella samhället i all sin tydlighet: Krig, kaos, mord, tortyr, förintelse av kultur, historia och civilisation.

Samma sak hände i Libanon under 1980-talet, när Druser, Kristna, och muslimer och Palestinier drabbade samman i ett blodigt inbördeskrig.

Samma scener såg vi våren 1994 hända i Rwanda, när de olika folken

Hutu och Tutsi satte igång att slakta varandra. Men den här gången gick det oerhört snabbt, och kostade oerhört många människor livet. Beräkningar som FN har gjort, visar att kanske så många som 1 miljon människor förlorade

livet under några få veckor i Rwanda.

Titta på raskravallerna i Los Angeles våren 1992, när olika etniska folkgrupper som mexikaner, negrer, puertoricaner o.s.v. mördade, våldtog, plundrade och brände sig fram i det mångkulturella ghetto som stora delar av Los Angeles idag utgör.

Kan det sägas tydligare?

Allt detta är en direkt följd av att man i ett och samma land har låtit blanda samman olika folkgrupper. Människor med olika språk, religion, och etnisk tillhörighet.

När man öppnar sina ögon och ser vad som händer, och sannolikt kommer att hända. Så måste man som Svensk oavsett ålder, kön, och samhällsklass, börja engagera sig för att rädda gamla Sverige undan det öde som annars väntar bakom hörnet.

Ingemar Ramell

Från ABF till IBF

Den Svenske proletären har nu nått så hög nivå av bildning, att han reder sig utan att vi kunskapsmässigt leder vår vän. Han har nu lönens vikt förstått.

Vi lämnar därför honom nu för gott och stakar ut en annan kurs, bereder oss på att möta folk med andra seder, rentav de kräk som hylar våld och brott.

Ty dräggen utifrån behöver bildas, så att de ej berikar vår kultur.

Av slappa Svenskar får de nu en kur.

Vi måste hindra, att de helt förvildas och sjunker djupare i Sveriges trask. Det klarar vi galant med dalt och fjäsk.

Curt Eiberling

En ny flyktingpolitik!

Vi har i Sverige länge haft en enormt stor flyktingmottagning. Sverige tar hit och ger många flyktingar uppehållstillstånd. "Många" i relation till Sveriges folkmängd och ekonomiska situation, men inte "många" i förhållande till antalet flyktingar som behöver hjälp. FN beräknar att det finns omkring 20 miljoner flyktingar utanför sina hemländer runt om i världen. Utöver detta tillkommer en ungefär lika stor grupp människor som är på flykt i sitt eget land, t.ex. på grund av politisk eller religiös förföljelse.

De människor vi hjälper här i Sverige är bara en droppe i havet. Genom att hjälpa dessa arma människor i deras hemländer eller i närområden så kan vi hjälpa mångdubbelt fler. UNHCR, FNs flyktingorgan, har riktat skarp kritik mot Europa för att vi inte använder oss av denna långt mer effektiva metod. FNs flyktingkonvention från 1951, även kallad Genevekonventionen, omfattar den som "... i anledning av välgrundad fruktan för förföljelse p.g.a. ras, religion, nationalitet, tillhörighet till viss samhällsgrupp eller politisk åskådning befinner sig utanför det land, vari han är medborgare, samt är ur stånd att eller p.g.a. sådan fruktan, som nyss sagts, icke önskar begagna sig av sagda lands skydd." Många av de som söker och erhåller asyl i Sverige uppfyller inte dessa krav. En del är ekonomiska flyktingar, d.v.s. människor som flyttar för att få det bättre ställt. Andra söker asyl av humanitära skäl, som anhörig till annan flykting, eller som krigsflykting.

Vissa flyktingar som inte omfattas av Genevekonventionen måste ändå ges uppehållstillstånd, då i huvudsak krigsflyktingar. Forskare har uppskattat andelen konventionsflyktingar i Sverige till ca 3-4% av de som fått asyl.

Svensk flyktingpolitik bör gå ut på att i första hand förebygga att flyktingsituationer uppstår. När en sådan situation trots allt uppstår ska "säkra zoner" upprättas inom det aktuella krisområdet. Om inte detta fungerar ska flyktingläger inrättas i grannländer. Om också detta misslyckas så kan ett tredje land ge asyl. De tre förstnämnda åtgärderna bör skötas av FN eller andra överstatliga organ, medan det fjärde alternativet sköts av det berörda landets egen regering. I samtliga fall ska repatriering (återflyttning) eftersträvas. Repatriering av flyktingar

Blomman, tuffing som "visar klorna". Slänger ut två familjer just nu, men har slagits vilt för att få in de hundratusentals som redan är här!

sker när krisen är över och de utan fara kan resa hem. Vissa konventionsflyktingar kan omöjligen repatrieras och ska därför kunna erhålla permanent uppehållstillstånd.

Varför är det då så angeläget att hjälpa flyktingar i hemländer och närområden, samt att repatriera de som redan kommit hit? Jo, när en människa från en helt annan kulturkrets bosätter sig i ett land uppstår svårig-

heter med bla. språk, kultur och moraliska regler. Det blir med andra ord svårt för den invandrade att integreras i samhället. Med tiden integreras förhoppningsvis personen i fråga (förutsatt att han umgås med värdfolket). Men när man klumpar ihop alla utlänningar i betongförorter så kan de däremot omöjligen integreras. Det går inte heller att integrera sådana mängder med utlänningar som vi har i Sverige idag, de söker sig av naturliga skäl till sina egna och umgås därför inte med ursprungsbefolkningen. De blir på detta sätt för alltid främlingar i landet. Främlingskapet mellan landets ursprungsbefolkning och invandrarna resulterar i konflikter och våld. Dessa konflikter blir efter hand helt outhärdliga för båda sidor och gynnar inte någon.

Den höga arbetslösheten bland invandrare och flyktingar i Sverige (svenskar erbjuds i regel arbete först) gör att dessa blir fattiga och känner sig ovälkomna. Det kostar också oerhörda summor pengar i socialbidrag, A-kassa mm. Fattigdomen medför också en ökad kriminalitet. Det finns statistik som visar att invandrare och flyktingar kostar 60-100 miljarder kronor varje år, då med alla faktorer inräknade.

Hur gärna invandrarna och flyktingarna än vill arbeta och göra rätt för sig så kan de omöjligen göra det eftersom arbetslösheten i Sverige är så hög. Är det då inte mycket humanare att repatriera flyktingarna än att skapa en underklass som bara känner sig överflödig? Vi ska hjälpa flyktingarna tillbaka och vi ska hjälpa dem att bygga upp sina länder efter krig och vanstyre. Vi ska hjälpa dessa stackare tillrätta i deras eget land när situationen förändrats så pass att där går att leva ett drägligt liv!

Har Sverige någon framtid?

Det är en fråga man måste ställa sig när man och ena sidan betraktar bristen på kompetent politisk ledning i landet och å andra sidan ser katastrofala

problem torna upp sig för vårt land.

Här följer en allmänpolitisk betraktelse av dagens situation:

Socialdemokraterna vann det senaste riksdagsvalet på storslagna löften om kraftåtgärder mot arbetslösheten och att man lovade få balans i statens ekonomi. Många var väl vi (Sveriges politiskt vakna del av folket.) som suckade över Svenskarnas dumhet. Att man gång på gång kan gå på alla falska löften, alla blålögnar som dessa politikens gycklare häver ur sig var tredje (fjärde) år, bara för att få sleva i sig alla feta förmåner som väntar vid maktens grytor. Numera har de även Bryssel och EUropa som tummelplats för fina arvoden och andra möjligheter till ett liv i lyx.

Att det svenska politiska systemet befinner sig i en djup kris är lätt att se. 1995 blev ett skandalernas år där den ene pampen efter den andre inom näringsliv och organisationer avslöjades som fiffelare och bedragare, den ene värre än den andre. Och så har vi då den välkända Mona Sahlin-affären.

Hon föll efter att det avslöjats att hon inte kunnat skilja på sin egen ekonomi och statens. Nåväl, inte så mycket att säga om det. Men betänk det politiska sjukdomstillståndet i Sverige. Hon ansågs innan denna affär som en framtidspolitiker, ärtig, framsynt och modern. En riktig gullegris. Hennes uttalanden om invandrarfrågan visade att hon tillhörde de värsta. Bl.a. sade hon en gång att även om 99% av Svenskarna skulle vara motståndare till flyktinginvandringen skulle hon ändå kämpa för att genomdriva Socialdemokraternas politik. Hon var så fanatisk anhängare till den nationella självmordspolitikerna att hon inte tvekar att vilja införa öppen diktatur. (Till skillnad från dagens lätt kamouflera-

de.)

Men det var naturligtvis inte för det hon föll, tvärtom, det ökade bara hennes popularitet. Ska man se på det i strikt ekonomiska termer så är hennes medverkan till förskingring av miljardbelopp från Svenskarna något hon bara applåderats för, men några öppet nallade hundralappar blev hennes fall. I sanning ett märkligt samhälle.

Svenskarna är missnöjda. Detta visade sig tydligt vid EU-valet, men nu sitter vi där i fällan. Som vanligt, för vid nästa val blir det naturligtvis tillbaka till borgerligheten och ett minst lika uselt styre som gäller. Denna meningslösa trall mellan pest och kolera har pågått i evigheter och kommer så att fortgå, om inte Svenskarna någon gång inser hur lurade de blivit. Lurade av dagens falska politiker och massmedia. Inte minst lurade i beskrivningen om det enda verkliga alternativet – Sverigedemokraterna.

Man kan ju inte bekämpa oss i en ärlig sakpolitisk debatt så därför är lögnar och påhopp det enda vapnet man använder för att skrämma Svenskarna från oss. Men frågeställningen i rubriken finns det alla skäl att ställa. Inte för att vi vill sprida överdriven pessimism, men man kan verkligen undra om Svenskarna har någon framtid. Kommer det ens att finnas några Svenskar i framtiden? Nativiteten sjunker, abortantalet stiger, känslan för familjebildning blir allt sämre.

Genom invandringen och EU-medlemskapet byts vår befolkning ut mot främlingar, samtidigt som Sverige som nation alltmer håller på att försvinna som i ett töcken.

Lika allvarligt är att internationella

storföretag och låneinstitut snart äger oss helt genom vår ständigt växande statsskuld. Räntorna utgör den näst största utgiftsposten i statsbudgeten. Trots det skänker vi bort stora belopp av det vi lånar!

Sverigedemokraterna skulle vid ett maktövertagande givetvis inte kunna råda bot på alla problem över en natt. Men ge oss fyra år nu när alla de andra fått hålla på och harva i årtionden så kommer en sund nationell politik för Svenskarnas bästa med siktet inställt på att bygga ett nytt folkhem att inledas. Ett totalt uppbyggnadsprogram av infrastrukturen behövs, där kan stora skaror arbetslösa sättas in, likaså inom vården. Lönerna måste i början hållas nere, samtidigt som vi sanerar statfinanserna. Slöseriet tar vi bort, bl.a. genom en grundlagsändring som sätter stopp för fallskärmsavtal och pensionsförmåner åt allsköns profitörer.

Presstödet till lögnpressen som bara för oss Svenskar bakom ljuset tar vi bort, vi slopar U-landsbiståndet och stoppar invandringen, samtidigt som vi tar Sverige ur EU.

Där har ni SDs dundermedicin som skulle sätta Sverige på fötter.

Enkla klyschor kanske en del förståsigpåare skulle invända.

Ja kanske det, men lösningen behöver inte vara särskilt komplicerad och gömmas för folket genom en meningslös politikergoja. Problemet är att inget i riksdagen representerat parti har kurage eller insikt nog att våga föreslå dessa åtgärder, som är de enda som kan rädda Sverige, innan det är för sent.

Olof Palme – Helgon eller landsförrädare?

Få Svenska politiker har blivit så mytomspunna som Olof Palme. Efter sin död 1986 har han förvandlats till en martyr för hela den socialistiska ideologin och har i vissa Svenska kretsar blivit i det närmaste helgonförklarad. Tio år efter mordet på Tunnelgatan är Olof Palme ett namn som nämns med vördnad och respekt. Men är den officiella bilden av Palme som en solidarisk landsfader med frihet och fred som mål i sin politik verkligen korrekt? Knappast, så blir sällan fallet med martyrer. Vi anser att det så här till tio årsdagen är dags att än en gång visa upp den egentliga bilden av Olof Palme och vilken tidning är mer lämpad till detta än SD-Kuriren, Sveriges mest uppkäftiga tidning!

Olof Palme föddes av en familj som han själv skulle förklara som "överklass". Han visade redan i tidig ålder prov på ett stort intellekt och passerade juridiklinjen vid Uppsala universitet på rekordtid, ett rekord som står sig än idag! Palme avancerade snabbt politiskt och hann bl.a. med att vara kommunikationsminister innan han fick axla Tage Erlanders uppgift som socialdemokratisk partiledare och Svensk statsminister. Trots att han vuxit upp i ett "överklasshem" utvecklade han ett marxistiskt tanke-sätt och detta skulle spegla Svensk politik, både nationellt och internationellt, ända fram till hans död. Olof Palmes första riktiga förändring och det som blev hans livsverk, var den omfattande centraliseringen. Plötsligt

var landsbygden varken löande eller social längre. Nu skulle makten, arbeten och människor koncentreras till storstadskomplex.

Det var i denna veva Palme omarbetade begreppet solidaritet. Solidaritet betydde inte längre att man skulle hjälpa mindre lyckligt lottade människor och länder, äkta solidaritet var nu endast om man hjälpte många att flyktinginvandra till yttersta Norden, ingenting annat. Detta innebar naturligtvis att signalerna som sändes ut om Sverige i övriga världen tydde på att det var "vinst varje gång". När horderna började att välla in måste det naturligtvis finnas plats och den platsen var de redan nämnda storstadskomplexen. Alla skulle vi finna lyckan i förorterna. Det är fram-

för allt detta som måste ses som Palmes politiska arv till eftervärlden. Social misär, allmän apati och rotlöshet. Ett arv vi idag önskar att vi hade varit utan.

Politik tycktes dock vara roligast på internationell nivå för den käre Olof. Han besökte diktaturer som

Nicaragua och Cuba, han stödde öppet Vietnam och FNL-rörelsen, han beskyddade amerikanska desertörer och vapenvägrare, han lekte, utan någon nämnbar framgång, medlare och han hade ambitionen att en gång bli FNs Generalsekreterare. Men trots att Palme älskade att visa upp sig i världen, var världen själv måttligt intresserad. Ett bra exempel på detta var när Palme blev tilldelad hedersdoktorsexamen vid Keyton College i

USA. Han möttes av en märkbart uppretad skara som takfast ropade: "Go home Palme". Så här i efterhand kan man ju tycka att det var elakt av amerikanerna att önska tillbaka Palme till oss... Det var inte bara internationellt som han var illa omtyckt. I Sverige var han dock inte bara illa omtyckt utan även hatad. Detta berodde inte bara på den förda politiken utan också på Palme som person.

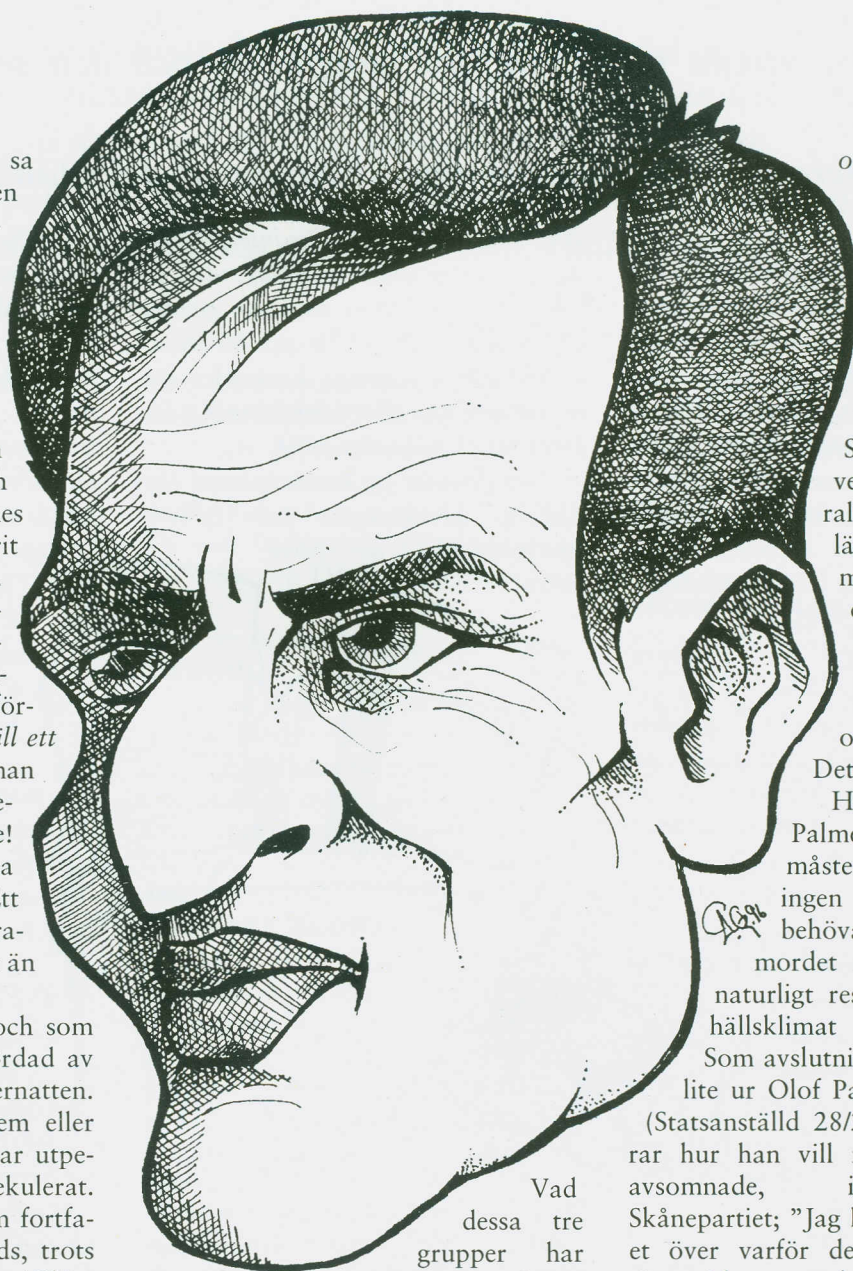
Som politiker var Palme minst sagt karismatisk, giftig och sarkastisk, en självutnämnd moralist och en lysande demagog. Alltid stridbar och applådsjuk som en primadonna. Han såg sina politiska motståndare som fiender och var löjligt förtjust i att vinna billiga poänger hos trogna partimedlemmar. Detta uppmärksammades naturligtvis av människor och media. Tittar vi lite på citat om Palme hittar vi uttalanden som: "Palme sårade många gånger sina motståndare och ju längre tiden led desto brutalare metoder ansåg han sig kunna använda mot personer som inte var honom till lags. Ingen kan bli så kontroversiell som han". "En statsminister som väljer aggression, lögn och halvsanningar som vapen i den politiska striden förgiftar atmosfären för oss alla". (Känns beteendet igen?) "Kring Olof Palme har alltid stått strid. Han var kontroversiell, fick fiender här hemma" och "Palme framstår som vänsterradikal på gränsen till enfald".

Citaten berättar en hel del om Palme och ändå har vi inte ens skrapat på ytan. Men sådan var Palme, han älskade att spy galla över motståndarna, han provocerade och tiggde stryk. Ändå klarade han sig väldigt väl från motangrepp. Motståndarna hukade sig istället och det måste ha varit Palmes taktik. Men låt oss strunta i vad som skrevs och sades om Palme,

"Palme sårade många gånger sina motståndare"

vi tittar istället på vad han sa själv. Om arbetsgivarföreningen sa han; "De är hatets och illviljans kolportörer", om moderaterna; "De vill skapa ett prehistoriskt dinosauriesamhälle", och om börshajarna och de Svenska finans- och industricheferna; "De är som babianhannar, glupska och primitiva". Det värsta och mest skrämmande av Palmes uttalanden måste dock ha varit det efter valförlusten 1976. Istället för att acceptera förlusten och att folket valt ett borgerligt alternativ som ersättning för Socialdemokraterna förklarade Palme "Vi ska ställa till ett helvete för dem!" Här ser man ganska klart hur Palme reagerar och hans syn på Sverige! Får inte jag vara med och styra så ska Sverige få ångra det! Ett arv från en sådan antidemokratisk marxist kan inte bli annat än negativ.

En stridens man var han och som en stridens man dog han, mördad av en okänd gärningsman i vinternatten. Än idag står frågan kvar, vem eller vilka ligger bakom? Många har utpekats och ännu fler har spekulerat. Christer Pettersson är den som fortfarande ligger närmast till hands, trots en friande dom i Hovrätten. (Glöm inte att Tingsrätten fällde honom.) Här skulle ett genuint Palme-hat varit motivet, men att en alkoholist kunnat göra en så pass, åtminstone som det verkar, välplanerad attack verkar ganska långsökt. De politiska grupper som givits misstanke är bl.a. PKK (En kurdisk marxistisk terroristorganisation), en syrienstödd utbrytarfalang från PLO och "Kommando Christian Klær" (Tysk terroristorganisation).

Vad dessa tre grupper har gemensamt förutom militant politiskt våld är att de alla hade ett horn i sidan på Olof Palme. Detta gör att någon av de sistnämnda organisationerna ter sig, åtminstone på papperet, som det mest logiska alternativet. Trots att tio år passerat och att mördaren/mördarna knappast kommer att gripas kan vi se en tydlig linje. Att Palme föll på eget grepp.

Det är ju faktiskt ingen tillfällighet att ett land som tagit in våldsverkare

och terrorister samt liberaliserat kriminalvården så som Sverige gjort, får sin statsminister skjuten.

Den amerikanska tidningen "Time" skrev om Sverige: "I själva verket har det liberala Sverige sedan länge varit ett himmelrike för mängder av olika radikala grupper och organisationer från både Europa och tredje världen".

Detta är ett faktum!

Hur hemsk Olof Palme nu än var så måste man säga att ingen människa ska behöva bli mördad. Men mordet måste ses som ett naturligt resultat av det samhällsklimat Palme skapade. Som avslutning vill jag redovisa lite ur Olof Palmes sista intervju (Statsanställd 28/2) där han förklarar hur han vill möta det, numera avsmnade, invandringsfientliga Skånepartiet; "Jag har funderat mycket över varför det gick så mycket sämre i kommunalvalet. Vi får nog bli mer lyhörda för lokala opinioner. Ibland ska man förstås inte vara lyhörd, Skånepartiet till exempel ska man inte lyssna på, de ska man snarare jaga".

Ja Olof Palme, det var i alla fall en person som lyssnade på ditt råd om att "jaga" politiska motståndare.

Jimmy Windeskog

Invandrarpolitiska kommitténs delbetänkande SOU 1995:76 Arbete åt invandrare. När Socialdemokraterna tog över makten valde de att klyva riksdagens utredning av invandringsspolitiken i två delar: Flyktingpolitiska kommittén under ordförandeskap av Britt Olausson (s) och Invandrarpolitiska kommittén under Björn Rosengren.

Den förra ska utreda vilka som ska släppas in och den senare hur dessa ska behandlas.

Vi ska här citera och kommentera några bitar ur ett delbetänkande.

SOU 1995:76:

Den öppna arbetslösheten för utomnordiska medborgare var i april 1995 28%, medan motsvarande tal för Svenska medborgare var 7%. Arbetslösheten för människor med invandrarbakgrund är avsevärt högre än för människor med Svensk bakgrund, även när de bott här länge eller t.o.m. är födda här. Andelen vuxna Svenska medborgare födda utomlands med förtidspension är 15%.

En invandring på 2000 personer där ingen i gruppen kan erhålla ett arbete, skulle med dessa antaganden innebära ett långsiktigt åtagande på 5 miljarder kr. (2000 personer x 40 år x 5000 kr/månad.)

Genomsnittligen tar det 8 månader innan en flykting registreras hos arbetsförmedlingen och 22 månader innan någon åtgärd vidtas. Efter två-tre år var en stor grupp fortfarande inte registrerad. Bland dem som kommit de senaste fem åren finns många som riskerar att få leva på bidrag resten av livet.

Sverigedemokraterna kommenterar:

När den här situationen relateras, finns det inte ens i en internationalists ögon något att glädjas över. Precis som med all U-hjälp som visat sig verkningslös kan kostnaderna för en slapp och ineffektiv asylhantering inte bara läggas på hyllan. De hundratals miljarder som slösats bort har stor del i frambringandet av den offentliga sektorns skuld, men också i det för näringslivet så hämmande högskatte-

samhället. De skyldiga är inte primärt de som lägger sparbeting idag, utan de som skapade dagens situation genom en felaktig politik på 70- och 80-talen.

Offentliga sektorns kostnader för invandring har ökat från 10 miljarder 1991 till 21 miljarder 1994.

Här grundar sig kommittén på Jan Ekbergs beräkningar. Jan Ekberg handplockades av förra invan-

10% av de utomnordiska medborgarna som är folkbokförda i Sverige har i själva verket lämnat landet.

Som faktiskt uppmärksammats i media har invandrare utnyttjat dessa brister i Svensk folkbokföring. Bulvaner har tagit ut bidrag som betalts ut till dessa utflugna fåglar. På liknande sätt har bulvaner i hemländerna tagit ut pensioner till döda.

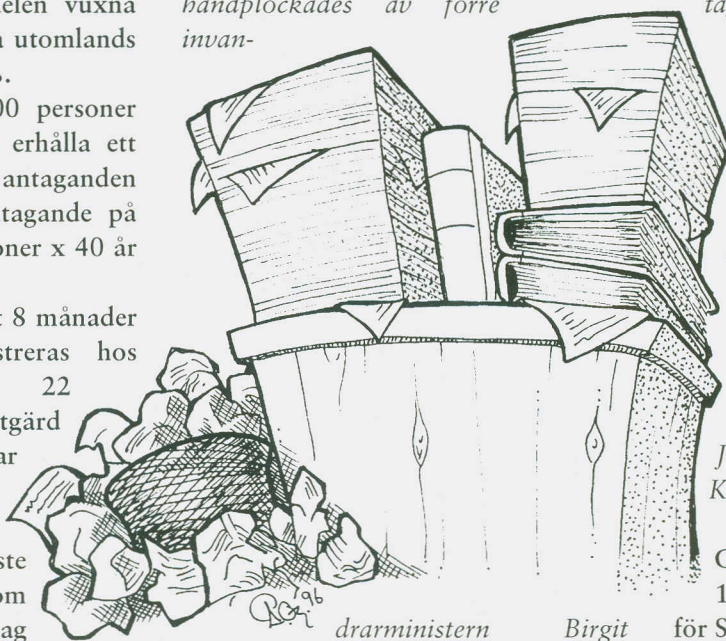
Invandringen under åren 1990 till 1994 omfattar 270 000 människor varav 22 000 från Afrika, 67 000 från Asien och 73 000 från f.d. Jugoslavien.

För att belysa vidden av den främmande invandringen under dessa fem år kan vi göra en jämförelse. Från Afrika har en kommun av Salas storlek invandrat. Från Asien en kommun av Luleås storlek och från f.d. Jugoslavien en kommun av Kristianstads storlek.

Förra Volvochefen PG Gyllenhammar har ansett att 100 000 invandrare per år vore bra för Svensk ekonomi.

Gyllenhammar är ett bra exempel på vad som kan hända med människor som lider av "elit-känsla". Förutom sina vansinniga yttranden kring befolkningspolitiken har han gjort intellektuella piruetter, som att påstå att Volvos ägare inte hade rätt att ens känna till VDs lön och förmåner eller bestämma angående Gyllenhammars egenmäktigt planerade fusion med Renault. Samma beteende kan förutses bli vanligt inom eliten i Bryssel och Strasbourg, den folk-

Forts. →

drarministern Birgit Friggebo, vilket i sig väcker misstänksamhet. När man kontrollerar Ekbergs siffror framstår en skönmålning i klar dager. Flera kostnadsposter utelämnas helt, tex. Invandrarverkets förläggningskostnader och Polisens kostnader för asylhantering. SDs kostnadsanalys på 40-60 miljarder/lår håller mer än väl. Vill man precisera kostnaderna måste förtroendevalda politiker i Riksdagen begära av sin administration att en seriös beräkning görs utifrån all tillgänglig information.

Utmärkelser för 1995!

Under det gångna året har det Svenska folket fått ta del av en rad... Tja, låt oss kalla de intressanta händelser. En del av dessa händelser har roat oss till den grad att de belönas med en utmärkelse.

Även många personer har lockat oss till skratt och de ska inte heller gå lottlösa, så från oss på redaktionen. Håll till godo!

1995 års undersökande journalist:
SIEVERT ÖHOLM

I sitt program nattöppet visade Sievert stolt upp ett brev från "BSS". Antagligen har Sievert Öholm grävt väldigt djupt för att hitta detta brev eller så glömde han att titta på poststämpeln.

1995 års mest motiverade parti:
IRANS KOMMUNISTISKA PARTI I STOCKHOLM

Detta var på tiden, Stockholmarna har väntat hela sina liv på detta. Nu väntar vi på Sovjets kommunistiska parti i Göteborg. Nej just det, det finns ju redan. Ursäktat KPML(r).

1995 års motdemonstration:
30 NOVEMBER I STOCKHOLM
För tredje året på raken hölls det "motdemonstration" i Stockholm 30 november trots att det inte fanns någon annan demonstration att demonstrera mot.

liga förankringen ersätts med slutna klubbar, kampanjer och utspel.

Gör invandrantäta områden till regionalpolitiska stödområden.

Regionala fördelningspengar som förr gick ograverat till skogslänen ska nu alltså naggas i kanten till förmån för invandrantäta områden i storstäderna.

De negativa konsekvenserna av en sänkning av ersättningsnivåerna i socialförsäkringssystemet måste vägas mot

1995 års TV-personlighet:
ALEXANDRA PASCOULIDO

Trots att Alexandras egna program Mosaik i stort sett inte har några tittare alls lyckas hon dyka upp överallt i TV som "debattör". TV-producenternas dröm och TV-tittarnas mardröm.

1995 års demonstration:
EKERÖ

Michael Alonzo tog med sig sina trogna till Ekerö för att protestera mot att ett par skinnskallar har mage att då och då ta sig en fika på ett café. Du är verkligen tolerant Alonzo.

1995 års Svensk:
MICHAEL ALONZO

Genom uttalanden som "Inga Svenskar ska äta surströmming i min trappuppgång", "Jag hatar Svenskar" och "Död åt alla blonda präktiga vikingar", har Alonzo visat oss att invandrare faktiskt kan bli genuint Svenska. Glad midsommar på dig Michael.

skapandet av en marknad för lågavlönade invandrare.

Återigen ska det till uppoffringar från Svenskarnas sida för främlingarnas skull. Från arbetsgivarhåll har det förekommit liknande önskemål om en underklass med främlingar varvat med arbetslösa Svenskar i syfte att stärka köparnas ställning på arbetsmarknaden. En ytterliggare sänkning av socialförsäkringsförmånerna riskerar att sparka ut sista väggen i folkhemmet.

1995 års dundermedicin:
APOTEKSBOLAGETS FALLSKÄRMAR

Hjälper garanterat mot allt, utom mot ökande statsskuld då kanske.

1995 års tavla:
MONA SAHLIN

Mona Sahlin (Mona Visa) målade till ordentligt och visade att livet som vice statsminister verkligen var kort.

1995 års lagyrängeri:
RUNOR ÄR "HETS MOT FOLKGRUPP"

Jo, exakt så står det ju i brottsbalken.

1995 års marsch mot våld och rasism:
BRANDBERGEN

Den 16 september samlades kommunister och invandrare i Brandbergen för att marschera mot det rasistiska våldet. Resultatet blev 11 gripna beväpnade med bland annat stenar och batonger. Det är rätt grabbar, slå de dumma pojkarna snälla!

Den kraft som en nationell sammanhållning alstrar försvinner alltmer.

Mycket talar för att Sverige i ökande grad kommer att utmärkas av att det finns människor som vill och kommer att organisera sig efter etnisk och religiös tillhörighet.

Precis vad vi sagt hela tiden. Invandringen är inte försumbar och människor från främmande kulturskretsar kan inte bli etniska Svenskar.

Sverige åt Svenskarna.

När Ukrainabasen säkrades. Vågspel vid Desna november 1708.

Knappast någon militär operation i historien torde ha förberetts så grundligt som Karl XII:s östfälttåg 1707-09. Och aldrig torde så många oförutsedda faktorer ha spelat samman för att slå sönder planering och resultat.

En armé behöver mat, furage (hästfoder), ammunition – med mera. För en operation över de ryska vidderna mot Moskva gällde det mer än eljest. Tsar Peter lät bränna byar och skördar i polskt och i eget land längs vägen mot Moskva. Det var förutsett: Från Balticum hade generalen Lewenhaupt på förhand beordrats att hösten 1708 till Kungliga armén framföra en ”rörlig hjälpbas”, en ofantlig tross med förråd av alla slag, tillräckliga att garantera operationsfrihet också i ödelagt land de veckor, det skulle tagit att nå Moskva och avgörandet. 12 000 man stridande trupp ingick också i den Lewenhauptska ”Baltiska armén”. Men den mänskliga faktorn svek – Lewenhaupt tvekade, sölade, och lät sig till sist avskäras av överlägsna ryska förband. Efter den blodiga dagen vid Ljesna måste den ”rörliga hjälpbasens” tross brännas. Utan förråd och med sextusen uthungrade soldater nådde Lewenhaupt till sist fram till Konungens armé.

Men då hade kung Karl redan funnit en ny utväg: I söder låg Severien, ett rikt land, lämpligt för vinterkvarter 1708-09. Generalen Lagercrona sändes ut med ett starkt detachement (elittrupp) för att säkra nyckeln till Severien, passet vid Potjep – och i oförklarlig förvirring tog han fel väg: ryssarna höll Potjep vid hans försenade ankomst. Snart brann Severiens byar och skördar... Vägen måste gå vidare mot söder. Ty den ”fasta hjälpbas”, som upprättades i Polen med Krassows armé som kärna, och som avsetts som reserv, om något skulle gå snett med Lewenhaupt, var redan i fullt kaos under kung Stanislaus välmenande oduglighet.

Men söderut – söder om det förödda

Severien – låg Ukraina, rikt och välmående, fullt av proviant och furage, och av vapenförråd och goda kvarter. Dess herman (Kosackhövding), den gamle intrigören Mazeppa, hade till slut bestämt sig för att satsa på de svenska vapnen. Och inte utan skäl. 32 000 man i Europas bästa armé var onekligen en chans att äntligen befria Ukrainas folk från det moskovitiska oket. Han inbjöd Karl XII. Omsiktsfullt övervägde man i den svenska staben, och beslutet fattades: övervintra i Ukraina, vila ut, proviantera och furagera – för att följande vår gå ”södra vägen” mot Moskva och slutuppgörelsen.

Det gällde att handla snabbt om inte Ukraina skulle dela Severiens öde. Redan strax efter Mazeppas övergång till svenskarna nådde Mensjikovs ryska dragoner Ukrainas huvudstad Baturin, som den 3 november stormades och brändes. Mazeppa själv hade dragit sig undan i tid och redan nått svenska armén med de få av sitt folk, som vågade följa honom, då det gällde.

Men när flammorna steg över Baturin, stod redan de blå bataljonerna på ukrainsk mark. I slutet av oktober hade general Hallarts ryska armé tagit ställning bakom den svårforcerade gränsloden Desna. Efterhand samlades den svenska armén på motsatta stranden. Förband detachades åt olika, lämpliga övergångsplatser, med avsedd verkan: Rysk ovisshet, spridning av Hallarts stridskrafter – var tänkte de svenske försöka vågspelen?

Och medan ryska posteringar oroligt spanade ut över flodens djupa ravin på alla tänkbara övergångsställen, tillverkades diskret några pråmar bakom de svenska linjerna vid Mesin – där strandbranten var så svår, att varje övergångsförsök ansågs på förhand dömt. Men det ansåg inte kung Karl: När det mörknade den 2 november, halades pråmarna ner just på den plats, där ryssarna bedömt det som omöjligt att ens föra ner soldater.

Pråmarna sattes i vattnet. Inte helt ljudlöst – larm i de ryska förläggningarna!

Men innan de ryska förbanden hunnit ner till stranden, var de första pråmarna, vardera med 15-20 man ombord, över floden. Deras bemanning tog upp striden, medan pråmarna med rep halades över floden för att återkomma med förstärkningar.

I början var det en smula osäkert, om vågspelen skulle lyckas. Men de första tjogen svenskar höll i förtvivlans mod med pikar och bajonetter sitt smala brohuvud mot de efterhand 4 000 ryssar, som Hallart hade inom räckhåll och satte in. Men ständigt kom pråmar med nya blå kamrater över floden. När generalmajor Stackelberg, som ledde operationen, fått över 700 man, vägde det – med karolinska mått mätt – ganska jämnt. Stackelberg gick till offensiv. Med skickligt insatt artilleristöd från den ”svenska” stranden drev hans dalkarlar och västmanlänningar, västerbottningar och åbolänningar – det här var som så ofta ett sammansatt detachement av elitfolk från olika regementen – den ryska övermakten bakåt.

Hallart sammankallade ett krigsråd. Det torde få antas ha blivit rätt kort. Beslutet blev enhälligt: Reträtt!

Och så kunde broar slås över Desna och den svenska armén i sin helhet marschera in i ett Ukraina, som ryssarna – med undantag för Baturin – inte hunnit lägga öde: ”Ett land av mjölk och honung”, som karolinska dagböcker förtäljer, ett land, där de svenske hälsades som befriare.

Så var då äntligen basen etablerad för den offensiv mot norr, mot Moskva, som en gång för alla skulle löst östproblemet. Det kom andra skeenden i vägen. Det avgörande av dem var en kula, slumpvis avfyrad från en rysk räffelböss, slumpvis träffande en kungafot vid en annan flod borta i öster. Den hette Vorskla. Vid den låg Poltava... och Perevolotjna.

Skriv till insändarsidan:

Intresset för insändarsidan ökar i takt med svenska folkets missnöje. Många skickar in insändare, men tyvärr har vi inte utrymme för alla. Däremot sparar vi givetvis insändare till senare nummer. Skriv gärna till oss, men tänk på att skriva kort och kärnfullt. Skicka gärna med foton eller teckningar. Insänt material kan tyvärr inte returneras av praktiska skäl. Adressen är: Insändarsidan, SD-kuriren, Box 200 85, 104 60 Stockholm.

Jag blir så trött på att höra kommunisternas klagan i TV om hur tack-samma vi ska vara mot invandrarna. "Utan dem hade vi inte kunnat äta pizza." Likaså gnällandet över bönderna, som enligt sossarna ska straffas med ännu fler skatter för att de "skitar ner i naturen", när bönderna i själva verket försöker klara sin ekonomi i det kommunistiska system sossarna skapat för att utplåna allt lantbruk i landet.

Sverigedemokraterna är det enda partiet för lantbrukarna. Deras " eget " parti centern och LRF har svikit dem, genom att bara gynna de stora godsens, och dessutom samarbeta med Socialdemokraterna.

Småbönderna måste få information om SDs jordbrukspolitik innan de får fördomar från den kommunistiska massmedian. "E"

Moskétillstånd.

Jaha, nu har det helt getts klartecken till Moskén i Björns trädgård på Södermalm i Stockholm. Självklart fick alla Stockholmare i god demokratisk ordning vara med och bestämma om detta stora ingrepp i deras närmiljö. Nej skämt och sido, vi lever ju under internationalismens slaveri och i dess bojer ges ju inget verkligt medbestämmande. Nä, men landsförrädarna i Stockholms stadshus (samma pack som förbjudit SD att nyttja kommunens lokaler) har självsvåldigt gett detta klartecken – men det är klart, så länge Stockholmarna inte vaknar och röstar in ansvarsfulla politiker så får de väl skylla sig själva.

Kommer i framtiden främmande tungomål att utropas många gånger om dagen ifrån bönetornet på söder? I så fall bara bra – kanske en och annan till sist vaknar i sin politiska slummer av det? Även i Uppsala har för övrigt nyligen en stor moské öppnats. Ett framsteg för kvinnoförtryck, hård rasism mot icke muslimer och annat mysigt som våra folkvalda tycker att vi Svenskar är i sådant skriande

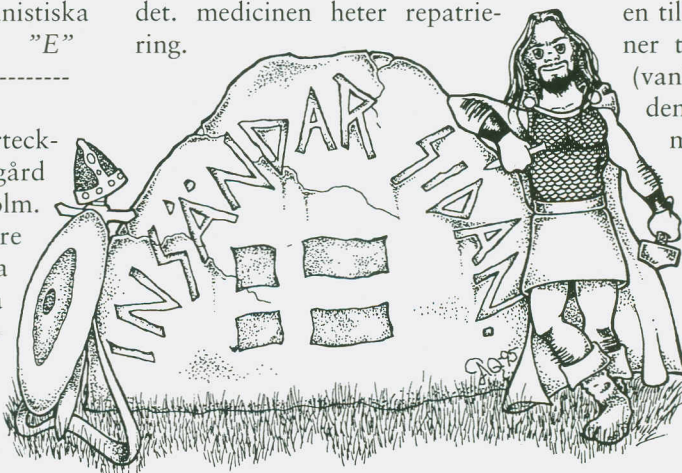
behov att "berikas" med. Suck, hur kommer Sverige att se ut om 50 år? Jag vet inte längre om jag vill uppleva det. Det känns för sorgligt. Gör något – Stöd SD. Ingrid-Stblm.

Stoppa rasismen

Hej SD-kuriren. Jag är medlem i SD främst av den orsaken att jag vill bekämpa rasismen.

Jag vill bekämpa rasismen mellan olika invandrargrupper som nu tilltar när människor från helt olika kulturer med helt olika synsätt tvingas ihop i samma bostadsområden. Medicinen heter: Repatriering.

Jag vill bekämpa den hemska rasism som nu breder ut sig i vårt land i samband med islams utbredning, deras rasism hotar hela västerlandet. medicinen heter repatriering.

Jag vill bekämpa rasismen som en del Svenskar känner mot mörkhyade människor nu när de tvingas uppleva dem som ockupanter som väller in i vårt land istället för att kunna möta dem som medmänniskor med ömsesidig respekt i deras hemländer eller som turister. Medicinen heter: Repatriering. Sättet att kunna uppnå repatriering heter: Sverigedemokraterna. (Dela inte upp er på en massa splittergrupper.)

Hälsingar: Tommy, Jönköping

Nyårs-TV, politisk hjärntvätt (som vanligt)

Det är fantastiskt. Under det senaste året har vi Svenskar fått vänja oss vid

några nya åsiktspolis, som verkar ha fått i uppgift att medverka i TV-program efter TV-program, alltid med samma budskap. Sverige tillhör hela världen och vi som är motståndare till vansinnet hånas och förtalas ständigt. Till de mest frekventa åsiktsvakthundarna hör: Claes Malmberg, Anna-Lena Lodenius (veteran) och framförallt Ali Hussein (Lasse Lindroth).

Man trodde att man i lugn och ro skulle kunna invänta årets sista timme framför TV-apparaten utan att provoceras, men ack, man tog sig för pannan. I studion satt denne Lindroth och eldade upp sig mer och mer. Han inledde med att konstatera att debatten är lätt att ta, för "rasisterna" kan ju aldrig försvara sig ändå. Ja det är ju lätt att ta som exempel då TV antingen tillämpar taktiken med enbart vänner till invandringen i sina program (vanligast) eller låter en Sverigedemokrat möta 25 motståndare, alla med lika lång prattid, eller bjuder in unga osäkra personer som man konfronterar med betydligt äldre och mer pålästa motståndare. Vi glömmar tex. aldrig hur Siewert Öholm inför ett debattprogram 1993 ställde som krav att vem som helst utom Anders Klarström fick komma.

Nå tillbaka till Lindroth. Häckla politiska motståndare går ju bra så länge man står på förtryckets sida. Men om någon från vår sida kunde vara lika elak, utan att som nu riskera fängelsestraff för att säga sin mening, då kunde ordet svartskallar användas av andra än Jan Gulliou. Vad den mentala beskaftenheten beträffar i Alis fall, kan den beskrivas som ett utslag av en mycket, mycket mörk kraft. Vi ser fram emot den dagen Ali tvingas packa sin väska och åka hem till sitt Iran. Med viss lättnad kunde man efter dennes framträdande åse Jarl Kulle läsa nyårsklockorna igen.

"Ring klocka ring – ring lögnen ut ur vårt rike".

Stefan Andersson

Trenden runt om i världen är att nationella eller separatistiska frihetsrörelser försöker röja upp problematiska situationer oftast skapade av världsförbättrare utan verklighetsförankring.

Canada:

Detta land ligger bland de i västvärlden som tar emot mest flyktingar från tredje världen i förhållande till sin folkmängd. Så är också städer som Toronto, delvis helt ockuperade med stora dominerande inslag av främlingar. Sedan länge (i princip sedan kolonialkrigen på 1700-talet) har det dessutom funnits en motsättning mellan engelsk- och fransktaliga. För att försöka ta sig ur oredan och i lugn och ro kunna staka ut sin framtid ville stora grupper i Quebec frigöra sig från övriga delar av landet. Men efter en media-kampanj liknande den som mobiliserades när Svenskarna skulle rösta på ett annat sätt än de egentligen ville i EU-omröstningen, omskolades befolkningen där att rösta för ett Status Quo, d.v.s. att stanna inom landet. Men motståndet fortsätter i alla fall att gro även där.

Österrike:

Konservativa och Socialdemokrater har där gått samman för att hindra Jörg Haider's Frihetsparti från att erövra makten. Haider själv säger att han räknar med att bli Österrikes nästa kansler 1998, och hans popularitet bara ökar. I valen som hölls nyligen fick han ihop över 22% av rösterna och är därmed världens mest framgångsrika nationella politiker. Dessvärre är förtalskampanjer hätska, och så fort en invandrare där stukar tummen, så heter det att; se där så går det när de hemska rasisterna ökar. Trots att allt sådant våld – här som där – är ytterst marginellt i förhållande till det våld som är ett verkligt problem. Våldet mot landets egen

befolkning från invandrargrupper och den politiska terrorn från extrema vänstersektorer. Men Österrike visar oss också att det verkligen är ett vägval mellan de och oss, d.v.s. alla andra partier är våra fiender, och vi står ensamma som den enda rörelsen för folket.

Bosnien:

Så har då äntligen freden kommit till denna krigshärjade del av världen. Positivt för Sverige att en Svensk politiker här gjort ett bättre jobb än när han var Sveriges statsminister. Faran ligger dock i fredsplanen att man nu tänker sig att tvinga folk som egentligen inte vill leva ihop att skapa en statsbildning. Hur många exempel har vi inte sett vid det här laget på att gamla motsättningar alltid flammar upp, förr eller senare, och då blir denna "nation" ett minne blott. Se tex. Tjeckoslovakien, Sovjetunionen och forna Jugoslavien.

USA:

I Media och diverse fantasifoster från Hollywood, framställs det alltid som att fängelserna i USA är fyllda med oskylda svarta som dömts till orättvisa straff av elaka rasistiska domstolar. Så slår verkligheten en med en otrolig klarhet. O.J. Simson var en firad stor idrottsstjärna i USA, men det är inte hans stora räddning – det var hans hudfärg. DNA-tester tagna från hans mördade fru och hennes älskare visade att han, med en sannolikhet på 99,99%, var skyldig till mordet. Men juryn vågade inte fälla honom.

Det låg en tät stämning över USA och särskilt Los Angeles vid tidpunkten för domens avkunnade, det var klart

att om han fällts, så skulle negrerna startat upplöpp. De ser det som en självklar rätt för en svart att få avrätta vita personer utan rättslig påföljd. Man måste dock beundra de svarta för deras sammanhållning – det är annat än mellan oss Svenskar. Här anses varje tal om nationell sammanhållning som suspekt. Om det nu bara var av främmande inkräktare som Kalifatides, Alonzo eller Helle Klein så vore det inte så konstigt, men tyvärr är det något sjukt med hela folkets attityd. I Sverige likväl som i USA som i hela västerlandet. Simson-domen kan inte överklagas, han går nu fri för alltid. Hur många fler offer ropar på hämnd – medan förövare sitter i frihet och hänskrattar av samma skäl som O.J. nu gör det?

Sydafrika:

Ja det har blivit väldigt tyst om Sydafrika numera. Men ändå pågår våldet där för fullt, med sprängattentat och motsättningar. Nu som alltid utförda av svarta, mot andra svarta eller vita. Men det ligger inte i Svensk eller västerländsk massmedias intresse att skildra denna verklighet, då ju allt ska ha blivit så bra sedan terroristledaren Mandela tog makten. Det har också visat sig att stora delar av de biståndspengar Sverige gett i politiskt stöd till ANC genom åren använts till allt annat än deras kamp (i och för sig inte så negativt) utan försvunnit i ett fåtal ledande personers fickor. Ännu ett i raden av exempel på tröstlöst slöseri med Svenskarnas skattepengar

VIDEOFILMEN SD-95

Beställ den redan nu! Videofilmen SD-95. En 3 timmar lång, rykande färsk produktion, som inte kan jämföras med tidigare filmer, vare sig innehållsmässigt eller kvalitetsmässigt!

Den innehåller avsnitt från olika SD-aktiviteter under 1995, samt intervju med ordförande Mikael Jansson. Beställer gör du från SD-Riks genom att sätta in 160:- på pg: 23 45 65-0.

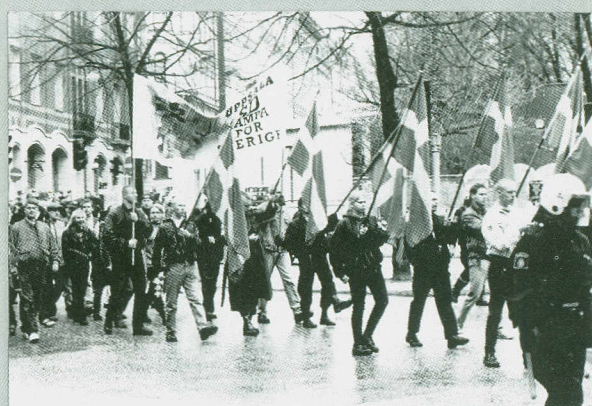
Glöm inte att skriva namn och adress och att det gäller "SD-95".

SD-95

Sverigedemokraterna
Box 200 85, 104 60 Stockholm.
Tel: 08-641 20 11, Mobil: 070-740 98 11.
Informationslinje: 08-642 25 32, Fax: 08-643 92 60.
Postgiro 23 45 65-0, Valfondskonto 629 32 70-2.

SD

Innehåller inslag från Engelbrektsmarschen den 29/4 -95, Anti-Moské demonstrationen i Borlänge den 6/5 -95, Sveriges nationaldag 6/6 -95 och andra SD-aktiviteter under 1995. SD-Video -95 har nöjet att presentera Sverigedemokraternas nye ordförande Mikael Jansson. Alla inslag är filmade i Hi-8 kvalitet och är professionellt mixade.

Propagandapaket!

Vi har tagit fram två olika "Propagandapaket" fyllda med SD-material.

"Lilla paketet" kostar 200:- och består av ett Sverigepaket fyllt med flygblad och affischer.

"Stora paketet" kostar 300:- och innehåller, förutom flygblad och affischer, även klistermärken och några exemplar av SD-Kuriren/Ung Front.

Beställer gör Du genom att sätta in beloppet på pg: 23 45 65-0, glöm inte att ange: "Stora (eller lilla) propagandapaketen".

Sprid vårt budskap!

Beställ en bunt med SD-Kurirer och lägg ut på bibliotek, i skolmatsalar, arbetsplatser, i vänt-rum, ja på alla ställen där människor samlas. Eller beställ och börja sälja till kamrater eller på gator och torg. Utanför idrottsanläggningar är det ofta mycket folk. Det går faktiskt lättare än vad man tror.

Priser: 10 ex: 150:-, 25 ex: 300:-, 50 ex: 500:- (Gäller senaste numret.)

**VÄLJ
RÄTT VÄG!**

**SD VISAR VÄGEN!
Ta ställning mot mång-
kultur och socialism.**